

**HOMILIA DE L'EUCARISTIA A L'ESGLÉSIA
DE SANT MAGÍ DE CERVERA:
19 D'AGOST DE 2001 A LES 8 DEL VESPRE**

Mn. Antoni Bonet i Trilla,
Rector de Súrria (Bages)

Ens trobem aplegats avui diumenge en aquesta església del barri de Sant Magí inaugurada l'any 1790. I ho fem per celebrar la festa del nostre patró. Per cert, la primera festa del Sant en aquest nou segle i també nou mil·leni. I enguany en diumenge.

En la meua homilia faré referència a alguns aspectes d'aquesta festa partint d'allò que em suggereixen les mateixes lletres de la paraula del Sant: Magí.

La primera lletra, la consonant "M" em parla de Màrtir. Avui fem memòria d'un màrtir que, segons la tradició, visqué a la cova de la Brufaganya en els segles III-IV en temps de l'emperador Dacià, al qual li va guarir la filla. Màrtir és una paraula grega que vol dir "testimoni". Sant Magí va donar testimoni del Crist tot donant la vida per ell. Es diu molt que el nostre món necessita més testimonis que no pas mestres o bé mestres que siguin testimonis i és ben cert. Tots nosaltres, pel baptisme que hem rebut, estem cridats a ser testimonis del Crist en el nostre món com Sant Magí ho fou en el seu i també estem cridats a ser sants, cadascú en el propi estat i condició de vida com ens recorda el Concili Vaticà II en un document anomenat «Llum dels pobles». Sant Magí va viure en unes circumstàncies concretes i determinades; nosaltres, també.

La segona lletra de la paraula Magí és la vocal “A”. A mi em suggereix Aigua. És aquesta una festa que gira entorn de l’aigua com a element principal i dominant: l’anada a buscar l’aigua a la Brufaganya; l’entrada de l’aigua ahir a la nit i el repartiment de l’aigua pels diferents carrers i places de la nostra ciutat avui al matí. En el programa de la festa d’enguany hi ha un càntir de rerafons i en la cova que tenim ben a prop nostre, l’aigua hi dóna vida i en els records de la festa, molts d’ells van relacionats amb l’aigua.

Si ho pensem una mica, descobrir que també la nostra vida cristiana està emmarcada per l’aigua. Per l’aigua del baptisme que amb la invocació al Pare, al Fill i a l’Esperit Sant ens recorda els 3 raigs d’aigua del riu Gaià representats a la cova. Tota la vida cristiana consisteix, ni més ni menys, que en viure com a batejats tot traient conseqüències del nostre baptisme. L’aigua és font de vida en tots sentits.

La tercera lletra de la paraula Magí és la consonant “G” que a mi em parla de Guia. Els sants són models i punts de referència en la nostra vida. Són propers a nosaltres ja que han estat persones de carn i ossos com nosaltres. Sovint els sants no són pas herois, almenys pels talents propis. Sovint apareixen ansiosos i temorencs, pobres i amb defectes i és Déu qui els ha fet arribar a ser el que són. En la seva feblesa, s’han sentit recolzats, per Déu i és així com han esdevingut grans. Per això són guies. Hi ha un filòsof que diu que l’home contemporani ha sortit de casa i ha perdut la clau per poder-hi entrar i camina esmaperdut, trist i solitari sense nord i guia en la seva vida. Tots tenim necessitat d’un guia en el nostre camí de cada dia.

I la darrera lletra de la paraula Magí, la vocal “I”, em parla d’il·lusió, la qual va de bracet amb l’esperança. Només es pot tenir il·lusió quan hi ha esperança i els cristians tenim motius per creure i per esperar ja que la nostra fe està fonamentada en el Crist ressuscitat. Hi ha qui diu que l’únic testimoni vàlid que podem donar als cristians avui en dia és el de l’esperança. Penso que és ben bé així.

La il·lusió l’he vist reflectida en aquesta festa. En primer lloc, pel gran nombre de persones que es van desplaçar a Sant Magí el passat dimecres,

L'anada a la Brufaganya l'agost de 2001. (Foto: Victòria Fusté).

festa de la Mare de Déu d'agost. Cal destacar-ne el nombre de joves que van fer l'esforç de fer-s'hi presents. És simptomàtic. Il·lusió que he vist en la junta de l'Associació d'Amics de Sant Magí per preparar bé la festa i perquè tot surti ben rodó esmerçant-hi temps, esforç, i abnegació. Il·lusió que es va transmetre i es va encomanar en el pregó de la festa d'ahir a la nit a la plaça Major amb un record nostàlgic i d'agraïment vers totes aquelles persones que l'han fet present. I tot amarat d'un sentiment de fe i d'arrels cerverines. A mi personalment em va commoure, i el llarg aplaudiment ho va fer palès. En definitiva, il·lusió per viure els valors de la festa en el sentit més ampli.

Anem a seguir l'Eucaristia. I en ella tinguem ben presents aquelles paraules que hem escoltat en l'evangeli i que els sants han fet ben seves en la seva vida: «si el gra de blat quan cau a terra, no mor, queda sol; però si mor, dóna molt de fruit». Tant de bo que, amb l'ajut de Déu, això esdevingui realitat en la nostra vida.